Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B** **UREDBA (ES) št. 2160/2003 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 17. novembra 2003

o nadzoru salmonele in drugih opredeljenih povzročiteljih zoonoz, ki se prenašajo z živili

(EGT L 325, 12.12.2003, s. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Uredba Komisije (ES) št. 1003/2005 z dne 30. junija 2005	L 170	12	1.7.2005
►**M2**	Uredba Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006	L 363	1	20.12.2006

▼B

UREDBA (ES) št. 2160/2003 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17. novembra 2003

o nadzoru salmonele in drugih opredeljenih povzročiteljih zoonoz, ki se prenašajo z živili

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 152(4)(B) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Žive živali in živila živalskega izvora so na seznamu v Prilogi I k Pogodbi. Živinoreja in dajanje v promet živil živalskega izvora sta pomemben vir dohodka kmetov. Izvajanje veterinarskih ukrepov, namenjenih krepitvi javnega zdravja in zdravja živali v Skupnosti, pomaga pri racionalnem razvoju kmetijskega sektorja.

(2) Varovanje zdravja ljudi pred boleznimi in okužbami, ki se prenašajo neposredno ali posredno med živalmi in ljudmi (zoonoze), je izredno pomembno.

(3) Zoonoze, ki se prenašajo z živili, lahko povzročajo trpljenje ljudi in gospodarske izgube v proizvodnji hrane in živilski industriji.

(4) Zoonoze, ki se prenašajo z drugimi viri in ne z živili, zlasti s populacij divjih živali in hišnih ljubljenčkov, so prav tako problem.

(5) Zoonoze, prisotne na ravni primarne proizvodnje, je treba ustrezno nadzorovati, da se zagotovi doseganje ciljev te uredbe. Vsekakor je v primeru primarne proizvodnje, pri kateri nosilec proizvodnje majhnih količin primarnih proizvodov te dobavlja neposredno končnemu uporabniku ali lokalnim trgovinam, ustrezno, da se javno zdravje zavaruje z nacionalno zakonodajo. V takem primeru obstaja tesen odnos med proizvajalcem in porabnikom. Ta proizvodnja ne bi smela imeti velikega vpliva na povprečno razširjenost zoonoz med živalsko populacijo v Skupnosti kot celoti. Splošne zahteve za vzorčenje in analizo nemara niso praktične ali ustrezne za proizvajalce z zelo majhnim številom živali, ki so lahko v geografsko ogroženih območjih.

([1]) UL C 304 E, 30.10.2001, str. 260.
([2]) UL C 94, 18.4.2002, str. 18.
([3]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 15. maja 2002 (UL C 180 E, 31.7.2003, str. 160), Skupno stališče Sveta z dne 20. februarja 2003 (UL C 90 E, 15.4.2003, str. 25) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 19. junija 2003 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Sklep Sveta z dne 29. septembra 2003.

▼B

(6) Direktiva Sveta 92/117/EGS z dne 17. decembra 1992 o ukrepih za zaščito pred določenimi zoonozami ter nekaterimi povzročitelji zoonoz pri živalih in proizvodih živalskega izvora, zato da se preprečijo izbruhi okužb, ki se prenašajo s hrano, in zastrupitve je predvidela uvedbo sistemov spremljanja za nekatere zoonoze in nadzor salmonele pri nekaterih perutninskih jatah.

(7) Ta direktiva od držav članic zahteva, da Komisiji predložijo nacionalne ukrepe, ki so jih sprejeli za doseganje ciljev direktive, in da pripravijo načrte za spremljanje salmonele pri perutnini. Vendar pa Direktiva Sveta 97/22/ES ([1]) o spremembi Direktive 92/117/EGS začasno ukinja zahtevo do ponovnega pregleda, predvidenega v členu 15a Direktive 92/117/EGS.

(8) Več držav članic je že predložilo svoj načrt za spremljanje salmonele, ki jih je Komisija potrdila. Poleg tega se od držav članic od 1. januarja 1998 zahteva, da izpolnijo minimalne ukrepe, določene za salmonelo v oddelku I Priloge III k Direktivi 92/117/EGS, ter da uvedejo pravila za opredelitev ukrepov, ki naj se izvajajo v izogib vnosu salmonele na kmetijo.

(9) Ti minimalni ukrepi se osredotočijo na spremljanje in nadzor salmonele pri matičnih jatah vrste *Gallus gallus*. Če so v vzorcih odkriti in potrjeni serotipi *Salmonella enteritidis* ali *Salmonella typhimurium*, Direktiva 92/117/EGS določa posebne ukrepe za nadzor okužbe.

(10) Druga zakonodaja Skupnosti predvideva spremljanje in nadzor nekaterih zoonoz pri živalskih populacijah. Zlasti Direktiva 64/432/EGS z dne 26. junija 1964 o problemih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki vplivajo na trgovino z govedom in prašiči med državami članicami Evropske skupnosti ([2]), obravnava govejo tuberkulozo in govejo brucelozo. Direktiva Sveta 91/68/EGS z dne 28. januarja o pogojih zdravstvenega varstva živali, ki urejajo trgovino z ovcami in kozami med državami članicami Evropske skupnosti ([3]), obravnava ovčjo in kozjo brucelozo. Ta uredba ne bi smela pripeljati do nepotrebnega podvajanja teh obstoječih zahtev.

(11) Še več, bodoča zakonodaja Skupnosti o higieni živil bi morala zajemati posebne elemente, potrebne za preprečevanje, nadzor in spremljanje zoonoz in povzročiteljev zoonoze ter vključevati posebne zahteve za mikrobiološko ustreznost živil.

(12) Direktiva 92/117/EGS je predvidela zbiranje podatkov o pojavih zoonoz in povzročiteljev zoonoze v krmilih, živalih, živilih in ljudeh. Čeprav ta sistem zbiranja podatkov ni usklajen in zato ne omogoča primerjave med državami članicami, vseeno daje osnovo za ovrednotenje sedanjega položaja v zvezi z zoonozami in povzročitelji zoonoz v Skupnosti.

(13) Rezultati sistema zbiranja podatkov kažejo, da nekateri povzročitelji zoonoz, in sicer *Salmonella spp.* in *Campylobacter spp.*, povzročajo večino primerov zoonoz pri ljudeh. Zdi se, da je trend primerov salmoneloze, zlasti zaradi *Salmonella enteritidis* in *Salmonella typhimurium* pri ljudeh v upadanju, kar kaže na uspeh s tem povezanih nadzornih ukrepov, sprejetih v Skupnosti. Vendar pa se domneva, da ostaja mnogo primerov neprijavljenih in zato ni nujno, da zbrani podatki dajejo popolno sliko stanja.

([1]) UL L 62, 15.3.1993, str. 38. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 806/2003 (UL L 122, 16.5.2003, str. 1).
([2]) UL L 113, 30.4.1997, str. 9.
([3]) UL L 121, 29.7.1964, str. 1977/64. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1226/2002 (UL L 179, 9.7.2002, str. 13).

▼B

(14) V svojem mnenju o zoonozah, sprejetem 12. aprila 2000, je Znanstveni odbor za veterinarske ukrepe v zvezi z javnim zdravjem menil, da so bili takrat veljavni ukrepi za nadzor infekcij s povzročitelji zoonoze, ki se prenašajo z živili, nezadostni. Nadalje je menil, da so bili epidemiološki podatki, ki so jih zbirale države članice, nepopolni in ne povsem primerljivi. Zato je odbor priporočal boljše režime spremljanja in možnosti za obvladovanje ugotovljenih tveganj.

(15) Zato je treba izboljšati obstoječe sisteme za nadzor nekaterih povzročiteljev zoonoz. Hkrati bodo pravila iz Direktive 2003/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o spremljanju zoonoz in povzročiteljev zoonoz, o spremembi Odločbe Sveta 90/424/EGS in razveljavitvi Direktive Sveta 92/117/EGS ([1]) nadomestila sisteme spremljanja in zbiranja podatkov, uvedenih z Direktivo 91/117/EGS.

(16) Načeloma bi moral nadzor zajemati celotno prehranjevalno verigo, od kmetije do mize.

(17) Pravila, ki urejajo ta nadzor, bi morala biti na splošno določena v predpisih Skupnosti o krmi, zdravju živali in higieni živil.

(18) Vendar pa je za nekatere zoonoze in povzročitelje zoonoz treba določiti posebne zahteve glede nadzora.

(19) Te posebne zahteve bi morale temeljiti na ciljih zmanjšanja razširjenosti zoonoz in povzročiteljev zoonoz.

(20) Določiti bi bilo treba cilje za zoonoze in povzročitelje zoonoz v živalskih populacijah ob posebnem upoštevanju njihove pogostosti in epidemioloških trendov pri živalskih in človeški populaciji, krmi in živilih, njihovi resnosti za ljudi, njihovih možnih gospodarskih posledic, znanstvenih navodil in obstoja ustreznih ukrepov za zmanjšanje njihove razširjenosti. Če je potrebno, se lahko cilji določijo tudi v drugih delih prehranjevalne verige.

(21) Za pravočasno doseganje ciljev bi morale države članice uvesti posebne programe nadzora, ki naj bi jih odobrila Skupnost.

(22) Glavno odgovornost za varnost hrane bi morali nositi nosilci živilske dejavnosti in nosilci dejavnosti proizvodnje krme. Države članice bi zato morale spodbujati pripravo programov nadzora v okviru sektorja.

(23) V okviru svojih programov nadzora bi lahko države članice ter nosilci živilske dejavnosti in nosilci dejavnosti proizvodnje krme želeli uporabljati svoje metode nadzora. Vendar pa nekatere metode morda niso sprejemljive, še zlasti če lahko ovirajo doseganje ciljev nasploh, posebej motijo potrebne sisteme testiranja ali povzročajo možne nevarnosti za javno zdravje. Zato je treba določiti ustrezne postopke, ki bodo Skupnosti omogočali, da določi, da se nekatere metode nadziranja ne smejo uporabljati kot del programov nadzora.

(24) Metode nadzora, ki ne spadajo med nobene posebne predpise Skupnosti o potrjevanju proizvodov, vendar bi pomagale dosegati cilje zmanjševanja razširjenosti določenih zoonoz in povzročiteljev zoonoz, lahko že obstajajo ali so v pripravi. Zato bi moralo biti mogoče take metode odobriti na ravni Skupnosti.

(25) Bistveno bo, da se zagotovi obnavljanje staleža iz jat ali čred, nadzorovanih v skladu z zahtevami te uredbe. Če velja neki

([1]) UL L 46, 19.2.1991, str. 19. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003.

▼B

program nadzora, bi bilo treba rezultate testiranja dati kupcem živali. V ta namen bi bilo treba ustrezni zakonodaji Skupnosti o trgovinski menjavi v Skupnosti in uvozu iz tretjih držav dodati posebne zahteve, zlasti glede pošiljk živih živali in valilnih jajc. Direktivo 64/432/EGS, Direktivo Sveta 72/462/EGS z dne 12. decembra 1972 o problemih glede zdravstvenih in veterinarskih pregledov ob uvozu goveda in prašičev ter svežega mesa iz tretjih držav ([1]) ter Direktivo Sveta 90/539/EGS z dne 15. oktobra 1990 o pogojih zdravstvenega varstva živali, ki urejajo trgovino med državami članicami Evropske skupnosti in uvoz perutnine in valilnih jajc iz tretjih držav ([2]) bi bilo treba ustrezno spremeniti.

(26) (26)Sprejetje te uredbe ne bi smelo vplivati na dodatna jamstva, dogovorjena za Finsko in Švedsko ob njunem pristopu k Skupnosti in potrjena z odločbami Komisije 94/968/ES ([3]), 95/50/ES ([4]), 95/160/ES ([5]), 95/161/ES ([6]), 95/168/ES ([7]) ter Odločbami Sveta 95/409/ES ([8]), 95/410/ES ([9]) in 95/411/ES ([10]). Ta uredba bi morala predvideti postopek za podeljevanje jamstev v prehodnem obdobju katerikoli državi članici, ki je potrdila nacionalni program nadzora, ki je širši od najmanjših zahtev Skupnosti v zvezi s salmonelo. Rezultati testiranja živih živali in valilnih jajc, s katerimi se trguje s tako državo članico, bi morali izpolnjevati merila, določena v njenem nacionalnem programu nadzora. Bodoča zakonodaja Skupnosti o higienskih predpisih za živila živalskega izvora bi morala predvideti podoben postopek v zvezi z mesom in konzumna jajca.

(27) Tretje države, ki izvažajo v Skupnost, morajo izvajati enakovredne ukrepe za nadzor zoonoz, istočasno ko se ukrepi izvajajo v Skupnosti.

(28) V zvezi z nadzorom salmonele razpoložljive informacije kažejo, da so perutninski proizvodi glavni vir salmoneloze pri ljudeh. Zato bi bilo treba za proizvodnjo teh proizvodov uporabljati nadzorne ukrepe in tako razširiti ukrepe, uvedene z Direktivo 92/117/EGS. V zvezi s proizvodnjo konzumnih jajc je pomembno uvesti posebne ukrepe glede dajanja v promet proizvodov s poreklom iz jat, za katere testi niso pokazali, da so brez salmonele. Pri perutninskem mesu je cilj, da se da v promet meso, za katerega je mogoče v razumni meri zagotoviti, da je brez zadevne salmonele. Potrebno je prehodno obdobje, da se poslovni nosilci živilske dejavnosti in nosilci dejavnosti proizvodnje krme prilagodijo tem predvidenim ukrepom, ki se lahko še naprej prilagajajo zlasti glede na znanstveno oceno tveganj.

(29) Primerno je določiti referenčne laboratorije na nacionalni ravni in na ravni Skupnosti, ki bodo zagotavljali svetovanje in pomoč pri zadevah s področja te uredbe.

([1]) UL L 325, 12.12.2003, str. 31.
([2]) UL L 302, 31.12.1972, str. 28. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 807/2003 (UL L 122, 16.5.2003, str. 36).
([3]) UL L 303, 31.10.1990, str. 6. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003.
([4]) UL L 371, 31.12.1994, str. 36.
([5]) UL L 53, 9.3.1995, str. 31.
([6]) UL L 105, 9.5.1995, str. 40. Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo 97/278/ES (UL L 110, 26.4.1997, str. 77).
([7]) UL L 109, 16.5.1995, str. 44. Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo 97/278/ES.
([8]) UL L 243, 11.10.1995, str. 21. Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo 98/227/ES (UL L 87, 21.3.1998, str. 14).
([9]) UL L 243, 11.10.1995, str. 25. Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo 98/227/ES.
([10]) UL L 243, 11.10.1995, str. 29. Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo 98/227/ES.

▼B

(30) Za zagotavljanje enotne uporabe te uredbe je treba predvideti organizacijo revizij in pregledov Skupnosti v skladu z drugo področno zakonodajo Skupnosti.

(31) Določiti je treba ustrezne postopke za spreminjanje nekaterih določb te uredbe zaradi tehničnega in znanstvenega napredka ter za sprejemanje izvedbenih in prehodnih ukrepov.

(32) Za upoštevanje tehničnega in znanstvenega napredka bi bilo treba zagotoviti tesno in učinkovito sodelovanje med Komisijo in državami članicami v stalnem odboru, ustanovljenem z Uredbo (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ([1]).

(33) Ukrepe, ki so potrebni za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([2]) –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

UVODNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Namen te uredbe je zagotoviti, da bodo sprejeti ustrezni in učinkoviti ukrepi za odkrivanje in nadzor salmonele in drugih povzročiteljev zoonoz v vseh ustreznih fazah proizvodnje, predelave in distribucije, zlasti na ravni primarne proizvodnje, vključno s krmo, zaradi zmanjševanja njihove razširjenosti in tveganja, ki ga predstavljajo za javno zdravje.

2. Ta uredba zajema:

(a) sprejetje ciljev za zmanjšanje razširjenosti določenih zoonoz pri živalskih populacijah:

(i) na ravni primarne proizvodnje in

(ii) če je primerno za neko zoonozo in povzročitelja zoonoze, v drugih fazah prehranjevalne verige, vključno z živili in krmo;

(b) potrjevanje posebnih programov nadzora, ki so jih uvedle države članice ter nosilci živilske dejavnosti in nosilci dejavnosti proizvodnje krme;

(c) sprejetje posebnih pravil glede nekaterih nadzornih metod, ki se uporabljajo pri zmanjševanju razširjenosti zoonoz in povzročiteljev zoonoz;

(d) sprejetje pravil za trgovinsko menjavo znotraj Skupnosti in uvoz nekaterih živali in njihovih proizvodov iz tretjih držav.

3. Ta uredba se ne uporablja za primarno proizvodnjo:

([1]) UL L 31, 1.2.2002, str. 1.
([2]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

(a) za lastno domačo uporabo ali

(b) pri kateri nosilec proizvodnje majhnih količin primarnih proizvodov te dobavlja neposredno končnemu uporabniku ali lokalnim trgovinam, ki primerne proizvode dobavljajo neposredno končnim uporabnikom.

4. Države članice po nacionalnem pravu oblikujejo pravila, ki urejajo dejavnosti iz odstavka 3(b). Ta nacionalna pravila zagotavljajo doseganje ciljev te uredbe.

5. Ta uredba se uporablja brez poseganja v ožje predpise Skupnosti glede zdravja živali, živalske prehrane, higiene živil, nalezljivih bolezni pri ljudeh, zdravja in varnosti pri delu, genske tehnologije in transmisivne spongiformne encefalopatije.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, pomenijo:

1. opredelitve pojmov, ki so določene v Uredbi (ES) št. 178/2002,

2. opredelitve pojmov, ki so določene v Direktivi 2003/99/ES, in

3. naslednje opredelitve:

a) *„čreda“* pomeni žival ali skupino živali, ki jih gojijo na kmetijskem gospodarstvu kot epidemiološko enoto, in

b) *„jata“* pomeni vso perutnino enakega zdravstvenega statusa, ki jo gojijo na isti lokaciji ali v isti ogradi in ki je ena sama epidemiološka enota; v primeru perutnine v zaprtih prostorih to vključuje vse ptice, ki si delijo isti zračni prostor.

Člen 3

Pristojni organi

1. Vsaka država članica določi pristojni organ ali pristojne organe za namene te uredbe in o tem obvesti Komisijo. Če država članica imenuje več kakor en pristojni organ:

(a) uradno obvesti Komisijo o pristojnem organu, ki bo deloval kot kontaktna točka za stike s Komisijo in

(b) zagotovi sodelovanje pristojnih organov zaradi pravilnega izpolnjevanja zahtev te direktive.

2. Pristojni organ ali organi odgovarjajo zlasti za:

(a) pripravo programov, predvidenih v členu 5(1), in pripravo njihovih sprememb, ki se pokažejo kot potrebne, zlasti glede na podatke in dosežene rezultate;

(b) zbiranje podatkov, potrebnih za ovrednotenje porabljenih sredstev in dobljenih rezultatov pri izvajanju nacionalnih programov nadzora, predvidenih v členu 5, ter za letno pošiljanje teh podatkov in rezultatov, vključno z rezultati kakršnih koli izvedenih pregledov, Komisiji ob upoštevanju pravil določenih v skladu s členom 9(1) Direktive 2003/99/ES;

▼B

(c) izvajanje rednih kontrol pri nosilcih živilske dejavnosti, in po potrebi pri nosilcih dejavnosti proizvodnje krme, zaradi preverjanja izpolnjevanja te uredbe.

POGLAVJE II

CILJI SKUPNOSTI

Člen 4

Cilji Skupnosti za zmanjševanje razširjenosti zoonoz in povzročiteljev zoonoz

1. Cilji Skupnosti za zmanjšanje razširjenosti zoonoz in povzročiteljev zoonoz, naštetih v stolpcu 1 Priloge I, pri populacijah živali, naštetih v stolpcu 2 Priloge I, se določijo ob upoštevanju zlasti:

(a) izkušenj, pridobljenih ob obstoječih nacionalnih ukrepih, in

(b) informacij, poslanih Komisiji ali Evropski agenciji za varnost živil po obstoječih zahtevah Skupnosti, zlasti v okviru informacij, predvidenih v Direktivi 2003/99/ES in zlasti členu 5 Direktive.

Cilji in vse njihove spremembe se določijo v skladu s postopkom iz člena 14(2).

2. Cilje iz odstavka 1 sestavljajo najmanj:

(a) numerično izražen:

(i) maksimalni odstotek epidemioloških enot, ki ostanejo pozitivne, in/ali

(ii) minimalni odstotek zmanjšanja števila epidemioloških enot, ki ostanejo pozitivne;

(b) najdaljši rok, v katerem mora biti cilj dosežen;

(c) opredelitev epidemioloških enot, navedenih pod (a);

(d) opredelitev shem testiranja, potrebnih za verifikacijo doseganja cilja, in

(e) opredelitev, če je ustrezno, serotipov, pomembnih za javno zdravje, ali drugih podtipov zoonoz ali povzročiteljev zoonoz, naštetih v stolpcu 1 Priloge I, ob upoštevanju splošnih meril, naštetih v odstavku 6(c), in vseh katerih koli posebnih meril, določenih v Prilogi III.

3. Cilji Skupnosti se prvič določijo pred ustreznimi datumi iz stolpca 4 Priloge I.

4. (a) Pri opredeljevanju vsakega cilja Skupnosti Komisija pripravi analizo pričakovanih stroškov in koristi cilja. Ta analiza zlasti upošteva merila, določena v odstavku 6(c). Države članice na zahtevo nudijo Komisiji vso pomoč, ki jo potrebuje za pripravo analize.

(b) Preden Komisija predlaga posamezne cilje Skupnosti, se v odboru iz člena 14(1) posvetuje z državami članicami o rezultatih svoje analize.

(c) Glede na rezultate te analize in posveta z državami članicami Komisija Skupnosti predlaga cilje, če je to ustrezno.

▼B

5. Vendar pa se z odstopanjem od odstavkov 2(e) in 4 v prehodnem obdobju za perutnino uporabljajo naslednja pravila.

Cilj Skupnosti, določen za matične jate vrste *Gallus gallus* za to prehodno obdobje, zajema pet najpogostejših serotipov salmonele pri salmonelozi pri ljudeh, ki se opredelijo na podlagi podatkov, zbranih s sistemi spremljanja ES. Cilji Skupnosti, določeni za nesnice, brojlerje in purane za prehodno obdobje, zajemajo *Salmonella enteritidis* in *Salmonella typhimurium*. Vendar pa se na podlagi rezultatov analize, izvedene v skladu z odstavkom 4, ti cilji lahko razširijo, tako da vključujejo še druge serotipe.

Prehodno obdobje se uporablja za vsak cilj Skupnosti za zmanjšanje razširjenosti salmonele pri perutnini. V vseh primerih traja tri leta in se začne na datum, naveden v stolpcu 5 Priloge I.

6. (a) Priloga I se lahko spremeni v skladu s postopkom, določenim v členu 14(2), za namene, naštete v pododstavku (b), potem ko se upoštevajo zlasti merila, našteta v pododstavku (c).

(b) Spremembe Priloge I lahko spremenijo obseg zahtev glede določanja ciljev Skupnosti, tako da dopolnijo, omejijo ali spremenijo:

(i) zoonoze ali povzročitelje zoonoze;

(ii) faze v prehranjevalni verigi in/ali

(iii) zadevne populacije živali.

(c) Merila, ki jih je treba upoštevati pred spremembo Priloge I, v zvezi z zoonozo ali povzročiteljem zoonoze vključujejo:

(i) njegovo pogostost pri ljudeh in živalskih populacijah, živilih in krmi;

(ii) resnosti njenih učinkov za ljudi;

(iii) njene gospodarske posledice za zdravstveno varstvo živali in ljudi ter za industrijo živil in krme;

(iv) epidemiološke trende pri ljudeh in živalskih populacijah, živilih in krmi;

(v) znanstveno mnenje;

(vi) tehnološki razvoj, zlasti v zvezi s praktičnostjo razpoložljivih možnosti nadzora, ter

(vii) zahteve in trende v zvezi s sistemi vzreje in proizvodnimi metodami.

7. Priloga III se lahko spremeni ali dopolni v skladu s postopkom iz člena 14(2).

8. Komisija preverja izvajanje ciljev Skupnosti in to preverjanje upošteva pri predlaganju nadaljnjih ciljev.

9. Ukrepi, sprejeti za zmanjševanje razširjenosti zoonoz in povzročiteljev zoonoz, naštetih v Prilogi I, se izvajajo v skladu s pravili, določenimi s to uredbo, in vsemi predpisi, sprejetimi na njeni podlagi.

▼B

POGLAVJE III

PROGRAMI NADZORA

Člen 5

Nacionalni programi nadzora

1. Za doseganje ciljev Skupnosti, predvidenih v členu 4, države članice uvedejo nacionalne programe nadzora za vsako zoonozo in povzročitelja zoonoze, naštetega v Prilogi I. Nacionalni programi nadzora upoštevajo geografsko porazdeljenost zoonoz v posameznih državah članicah in finančne posledice uvedbe učinkovitega nadzora za primarne proizvajalce ter nosilce živilske dejavnosti in nosilce dejavnosti proizvodnje krme.

2. Nacionalni programi so nepretrgani in obsegajo obdobje najmanj treh zaporednih let.

3. Nacionalni programi nadzora:

(a) predvidijo odkrivanje zoonoz in povzročiteljev zoonoz v skladu z zahtevami in minimalnimi pravili o vzorčenju, določenimi v Prilogi II;

(b) opredeljujejo odgovornosti posameznih pristojnih organov ter nosilcev živilske dejavnosti in nosilcev dejavnosti proizvodnje krme;

(c) določajo nadzorne ukrepe, ki jih je treba sprejeti po odkritju zoonoz in povzročiteljev zoonoz, zlasti za zaščito javnega zdravja, vključno z izvajanjem posebnih ukrepov, določenih v Prilogi II;

(d) omogočajo ovrednotenje napredka po njihovih določbah in njihov ponovni pregled, zlasti z vidika rezultatov, doseženih pri odkrivanju zoonoz in povzročiteljev zoonoz.

4. Nacionalni programi nadzora zajemajo najmanj naslednje stopnje prehranjevalne verige:

(a) proizvodnjo krme,

(b) primarno vzrejo živali,

(c) predelavo in pripravo živil živalskega izvora.

5. Če je primerno, nacionalni programi nadzora vsebujejo določbe v zvezi z metodami testiranja in merili za ocenjevanje rezultatov tega testiranja za testiranje živali in valilnih jajc, razpošiljanih na nacionalnem ozemlju, v sklopu uradnih kontrol, predvidenih v delu A Priloge II.

6. Zahteve in minimalna pravila o vzorčenju, določena v Prilogi II, se lahko spreminjajo, prilagajajo ali dopolnjujejo v skladu s postopkom iz člena 14(2) po upoštevanju zlasti meril iz točke (c) člena 4(6).

7. V šestih mesecih po opredelitvi ciljev Skupnosti iz člena 4 države članice Komisiji predložijo svoje nacionalne programe nadzora in določijo ukrepe, ki jih je treba izvajati.

▼M2

Za Bolgarijo in Romunijo velja, če je datum predložitve nacionalnih programov nadzora za druge države članice že pretekel, da je rok predložitve datum pristopa.

▼B

Člen 6

Odobritev nacionalnih programov nadzora

1. Ko država članica v skladu s členom 5 predloži nacionalni program nadzora, ima Komisija dva meseca časa, da od države članice zahteva kakršne koli nadaljnje pomembne in potrebne podatke. Država članica zagotovi te podatke v dveh mesecih po prejemu takšne zahteve. Komisij v dveh mesecih po prejemu nadaljnjih informacij ali, če nadaljnjih informacij ni zahtevala, v šestih mesecih po predložitvi programa nadzora ugotovi, ali je skladen z ustreznimi pravili in zlasti s to uredbo.

2. Ko Komisija ugotovi ustreznost nacionalnega programa nadzora ali na zahtevo države članice, ki ga je predložila, je treba program brez neupravičenega odlašanja v skladu s postopkom iz člena 14(2), preveriti zaradi odobritve.

3. Spremembe programa, ki je bil predhodno odobren v skladu z odstavkom 2, se lahko odobrijo v skladu s postopkom iz člena 14(2), da se upošteva razvoj položaja v neki državi članici, zlasti glede na rezultate iz člena 5(3)(d).

Člen 7

Programi nadzora nosilcev živilske dejavnosti in nosilcev dejavnosti proizvodnje krme

1. Nosilci živilske dejavnosti in nosilci dejavnosti proizvodnje krme ali organizacije, ki jih zastopajo, lahko uvedejo programe nadzora, ki v čim večji meri zajemajo vse faze proizvodnje, predelave in distribucije.

2. Če želijo, da bi njihovi programi nadzora postali del nacionalnega programa nadzora, nosilci živilske dejavnosti in nosilci dejavnosti proizvodnje krme ali njihove reprezentativne organizacije svoje programe nadzora in vse njihove spremembe predložijo v potrditev pristojnemu organu države članice, v kateri imajo svoj sedež. Če poslovanje poteka v drugi državi članici, se programi potrdijo ločeno za vsako državo članico.

3. Pristojni organ lahko potrdi program nadzora, predložen v skladu z odstavkom 2, samo če je dokazano, da so programi nadzora skladni z ustreznimi zahtevami iz Priloge II in s cilji ustreznega nacionalnega programa nadzora.

4. Države članice vzdržujejo osvežene sezname programov nadzora nosilcev živilske dejavnosti in nosilcev dejavnosti proizvodnje krme ter njihovih reprezentativnih organizacij. Seznami se dajo na voljo Komisiji na njeno zahtevo.

5. Nosilci živilske dejavnosti in nosilci dejavnosti proizvodnje krme ali njihove reprezentativne organizacije redno sporočajo rezultate svojih programov nadzora pristojnim organom.

POGLAVJE IV

METODE NADZORA

Člen 8

Posebne metode nadzora

1. Na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ter v skladu s postopkom iz člena 14(2):

▼B

(a) se lahko odloči, da se posebne metode nadzora lahko ali da se uporabijo za zmanjšanje razširjenosti zoonoz in povzročiteljev zoonoz v fazi primarne vzreje živali in drugih fazah prehranjevalne verige;

(b) se lahko sprejmejo pravila v zvezi s pogoji uporabe metod iz pododstavka (a);

(c) se lahko sprejmejo podrobna pravila v zvezi s potrebnimi dokumenti in postopki ter minimalnimi zahtevami glede metod iz pododstavka (a) ter

(d) se lahko odloči, da se nekatere posebne metode nadzora ne uporabljajo kot del programov nadzora.

2. Določbe iz odstavkov 1(a), (b) in (c), se ne uporabljajo za metode, pri katerih se uporabljajo snovi ali tehnike, zajete v zakonodaji Skupnosti o prehrani živali, aditivih v živilih ali zdravilih za uporabo v veterinarski medicini.

POGLAVJE V

TRGOVINA

Člen 9

Trgovanje znotraj Skupnosti

1. Najpozneje po datumih iz stolpca 5 Priloge I, se izvorne jate in črede vrst, naštetih v stolpcu 2, testirajo na zoonoze in povzročitelje zoonoze, naštete v stolpcu 1, preden se žive živali ali valilna jajca razpošljejo iz izvornega živilskega obrata. Datum in rezultat testiranja se vključi v ustrezno zdravstveno spričevalo, predvideno z zakonodajo Skupnosti.

2. Namembni državi članici se lahko v skladu s postopkom iz člena 14(2), odobri, da za pošiljke živali in valilnih jajc, ki morajo biti testirana v državi članici odpreme in ki se razpošiljajo na njenem ozemlju, v prehodnem obdobju zahteva, da rezultati testiranja, na katere se sklicujejo zdravstvena spričevala, izpolnjujejo enaka merila za salmonelo, kakor so določena v njenem odobrenem nacionalnem programu v skladu s členom 5(5).

V skladu z istim postopkom se lahko pooblastilo umakne.

3. Posebni ukrepi v zvezi s salmonelo, ki so se uporabljali za žive živali, odpremljene na Finsko in Švedsko pred začetkom veljavnosti te uredbe, se uporabljajo še naprej, kakor da bi bili potrjeni v skladu z odstavkom 2.

4. Brez poseganja v člen 5(6) se lahko v skladu s postopkom iz člena 14(2), določijo posebna pravila glede določanja meril iz člena 5(5) in odstavka 2 zgoraj, s strani držav članic.

Člen 10

Uvozi iz tretjih držav

1. Po datumih, navedenih v stolpcu 5 Priloge I, bo za uvrstitev ali ohranitev na seznamu tretjih držav, predvidenem v zakonodaji Skupnosti za ustrezne vrste ali kategorije, iz katerih je državam članicam dovoljeno uvažati te živali ali valilna jajca po tej uredbi, tretja država morala Komisiji predložiti program, enakovreden tistim, ki so predvideni po členu 5, ki bo moral biti potrjen v skladu z navedenim členom.

▼B

Program bo navajal podrobnosti o jamstvih, ki jih ta država daje v zvezi z pregledom in kontrolo zoonoz in povzročiteljev zoonoz. Ta jamstva morajo biti vsaj enakovredna jamstvom, ki jih predvideva ta uredba. Urad za prehrano in veterinarstvo Komisije se intenzivno vključuje v spremljanje, da preverja, ali imajo tretje države enakovredne programe nadzora.

2. Ti programi se potrdijo v skladu s postopkom iz člena 14(2), pod pogojem da je objektivno dokazana enakovrednost v programu opisanih ukrepov z ustreznimi zahtevami iz predpisov Skupnosti. V skladu z navedenim postopkom so lahko dovoljena alternativna jamstva k tistim iz te uredbe, ki so glede zahtevnosti enakovredne tistim, ki se uporabljajo za trgovanje v Skupnosti.

3. Za tretje države, s katerimi je uveden reden trgovinski tok, se uporabljajo določbe člena 5(7) in člena 6(1) glede rokov za predložitev programov in njihovo odobritev. Za tretje države, ki uvajajo ali ponovno vzpostavljajo trgovinski tok, se uporabljajo roki, predvideni v členu 6.

4. Izvorne jate in črede vrst, naštetih v stolpcu 2 Priloge I, je treba pred kakršnim koli razpošiljanjem živih živali ali valilnih jajc iz izvornega živilskega obrata testirati. Jate in črede se testira glede zoonoz in povzročiteljev zoonoz, naštetih v stolpcu 1 Priloge I, ali, če je treba doseči cilj enakovrednih jamstev iz odstavka 1, glede tistih zoonoz in povzročiteljev zoonoz, ki so opredeljeni v skladu s postopkom iz člena 14(2). Datum in rezultat testiranja se vključi v ustrezna uvozna potrdila, katerih modeli, ki jih določa zakonodaja Skupnosti, se ustrezno spremenijo.

5. Končni namembni državi članici se lahko v skladu s postopkom iz člena 14(2), dovoli, da za prehodno obdobje zahteva, da rezultati testiranja iz odstavka 4, izpolnjujejo enaka merila kakor tisti, določeni po njenem nacionalnem programu v skladu s členom 5(5). Dovoljenje se lahko prekliče, brez poseganja v člen 5(6) pa se lahko določijo posebna pravila v zvezi s temi merili v skladu s postopkom iz člena 14(2).

6. Za uvrstitev ali ohranitev na seznamu tretjih držav, predvidenem v zakonodaji Skupnosti za ustrezno kategorijo proizvodov, iz katerih lahko države članice uvažajo proizvode, ki jih zajema ta uredba, mora zadevna tretja država Komisiji predložiti jamstva, enakovredna tistim, ki jih predvideva ta uredba.

POGLAVJE VI

LABORATORIJI

Člen 11

Referenčni laboratoriji

1. Referenčni laboratoriji Skupnosti za analizo in testiranje zoonoz in povzročiteljev zoonoz, naštetih v stolpcu 1 Priloge I, se določijo po postopku iz člena 14(2).

2. Odgovornosti in naloge referenčnih laboratorijev Skupnosti, zlasti v zvezi s koordinacijo njihovih dejavnosti in dejavnosti nacionalnih referenčnih laboratorijev, se določijo v skladu s postopkom iz člena 14(2).

3. Države članice določijo nacionalne referenčne laboratorije za analizo in testiranje zoonoz in povzročiteljev zoonoz, naštetih v stolpcu 1 Priloge I. Imena in naslove laboratorijev se sporoči Komisiji.

4. Nekatere odgovornosti in naloge nacionalnih referenčnih laboratorijev, zlasti v zvezi s koordinacijo njihovih dejavnosti in dejavnosti

▼B

ustreznih laboratorijev v državah članicah, določenih po členu 12(1)(a), se lahko določijo v skladu s postopkom iz člena 14(2).

Člen 12

Potrditev laboratorijev, zahteve glede kakovosti in odobrene metode testiranja

1. Laboratorije, ki sodelujejo v programih nadzora v skladu s členoma 5 in 7, za analizo vzorcev zaradi testiranja na prisotnost zoonoz in povzročiteljev zoonoz iz stolpca 1 Priloge I:

(a) določijo pristojni organi in

(b) ti laboratoriji začnejo uporabljati sisteme zagotavljanja kakovosti, ki izpolnjujejo zahteve veljavnega EN/ISO standarda, najpozneje v 24 mesecih po začetku veljavnosti te uredbe ali v 24 mesecih po dopisu novih zoonoz ali povzročiteljev zoonoz v stolpec 1 Priloge I.

2. Laboratoriji redno sodelujejo pri med laboratorijskem primerjalnem testiranju, ki ga organizira ali koordinira nacionalni referenčni laboratorij.

3. Testiranje na prisotnost zoonoz in povzročiteljev zoonoz iz stolpca 1 Priloge I se izvaja po metodah in protokolih, ki jih mednarodni organi za standardizacijo priporočajo kot referenčne metode.

Alternativne metode se lahko uporabljajo, če so validirane v skladu z mednarodno priznanimi pravili in zagotavljajo rezultate, enakovredne tistim, ki so dobljeni z ustrezno referenčno metodo.

Če je potrebno, se lahko odobrijo druge metode testiranja v skladu s postopki iz člena 14(2).

POGLAVJE VII

IZVAJANJE

Člen 13

Izvedbeni in prehodni ukrepi

V skladu s postopkom iz člena 14(2) se lahko sprejmejo ustrezni prehodni ali izvedbeni ukrepi, vključno s potrebnimi spremembami zdravstvenih spričeval.

Člen 14

Postopek odbora

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 178/2002 (v nadaljevanju „odbor“).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje, določeno v členu 5(6) Sklepa 1999/468/ES se določi v trajanju treh mesecev.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

▼B

Člen 15

Posvetovanje z Evropsko agencijo za varnost živil

Komisija se posvetuje z Evropsko agencijo za varnost živil o vseh zadevah, na katere se nanaša ta uredba, ki bi lahko pomembno vplivale na javno zdravje, in zlasti preden predlaga cilje Skupnosti v skladu s členom 4 ali posebne metode nadzora v skladu s členom 8.

Člen 16

Poročilo o finančnih aranžmajih

1. Komisija v treh letih po začetku veljavnosti te uredbe Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo.

2. Poročilo obravnava:

(a) vzpostavljene aranžmaje za financiranje ukrepov na ravni Skupnosti in nacionalni ravni za nadzor zoonoz in povzročiteljev zoonoz ter

(b) učinek, ki ga imajo ti aranžmaji na učinkovitost teh ukrepov.

3. Če je primerno, Komisija svojemu poročilu priloži ustrezne predloge.

4. Države članice na zahtevo nudijo Komisiji vso pomoč, ki jo potrebuje za pripravo njenega poročila.

POGLAVJE VIII

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 17

Nadzor skupnosti

1. Strokovnjaki Komisije v sodelovanju s pristojnimi organi držav članic izvajajo preglede na kraju samem, da zagotovijo enotno uporabo določb te uredbe, pravil, sprejeti v skladu z njo, ter kakršnih koli varovalnih ukrepov. Država članica, na katere ozemlju se opravljajo pregledi, zagotovi strokovnjakom vso podporo, potrebno za izvajanje njihovih dolžnosti. Komisija pristojni organ obvesti o rezultatih opravljenih pregledov.

2. Pravila za izvajanje tega člena, zlasti tista, ki urejajo postopek sodelovanja s pristojnimi nacionalnimi organi, se določijo po postopku iz člena 14(2).

Člen 18

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporabljati se začne šest mesecev po začetku njene veljavnosti.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA I

Posamezne zoonoze in povzročitelji zoonoz, za katere se v skladu s členom 4 določijo cilji Skupnosti glede zmanjšanja razširjenosti

1. Zoonoza ali povzročitelj zoonoze	2. Živalska populacija	3. Faza v prehranjevalni verigi	4. Datum, do katerega je treba določiti cilj (*)	5. Datum, po katerem je treba opravljati testiranje
Vsi serotipi salmonele, pomembni za javno zdravje	Matične jate vrste*Gallus gallus*	Primarna proizvodnja	►M1 18 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe ◄	18 mesecev po datumu iz stolpca 4
Vsi serotipi salmonele, pomembni za javno zdravje	Kokoši nesnice	Primarna proizvodnja	24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe	18 mesecev po datumu iz stolpca 4
Vsi serotipi salmonele, pomembni za javno zdravje	Brojlerji	Primarna proizvodnja	36 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe	18 mesecev po datumu iz stolpca 4
Vsi serotipi salmonele, pomembni za javno zdravje	Purani	Primarna proizvodnja	48 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe	18 mesecev po datumu iz stolpca 4
Vsi serotipi salmonele, pomembni za javno zdravje	Črede prašičev za zakol	Zakol	48 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe	18 mesecev po datumu iz stolpca 4
Vsi serotipi salmonele, pomembni za javno zdravje	Črede plemenskih prašičev	Primarna proizvodnja	60 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe	18 mesecev po datumu iz stolpca 4

(*) Ti datumu temeljijo na predpostavki, da bodo primerljivi podatki o razširjenosti na voljo vsaj šest mesecev pred določitvijo cilja. Če ti podatki ne bi bili na voljo, se datum za določitev cilja ustrezno odloži.

▼B

PRILOGA II

NADZOR ZOONOZ IN POVZROČITELJEV ZOONOZ, NAŠTETIH V PRILOGI I

A. **Splošne zahteve za nacionalne programe nadzora**

Program mora upoštevati naravo zadevne zoonoze in/ali povzročitelja zoonoze ter poseben položaj v državi članici. Mora:

(a) navajati cilj programa ob upoštevanju pomembnosti zadevne zoonoze ali povzročitelja zoonoze;

(b) izpolnjevati minimalne zahteve glede vzorčenja, določene v delu B;

(c) po potrebi izpolnjevati posebne zahteve, določene v delih C do E, ter

(d) opredeljevati naslednje točke:

1. *Splošno*

1.1 Pojav zadevne zoonoze ali povzročitelja zoonoze v državi članici s posebnim ozirom na rezultate, dobljene v okviru spremljanja v skladu s členom 4 Direktive 2003/99/ES.

1.2 Geografsko območje ali, če je primerno, epidemiološke enote, v katerih se bo program izvajal.

1.3 Strukturo in organizacijo ustreznih pristojnih organov.

1.4 Odobrene laboratorije, v katerih analizirajo vzorce, zbrane v okviru programa.

1.5 Metode, uporabljene pri preučevanju zoonoze ali povzročitelja zoonoze.

1.6 Uradne preglede (vključno s programi vzorčenja) na ravni krme, jat in/ali čred.

1.7 Uradne preglede (vključno s programi vzorčenja) v drugih fazah prehranjevalne verige.

1.8 Ukrepe, ki jih pristojni organi sprejmejo v zvezi z živalmi ali proizvodi, pri katerih so odkrili zoonoze ali povzročitelje zoonoz, zlasti za zaščito javnega zdravja; ter kakršne koli sprejete varovalne ukrepe, kakršno je cepljenje.

1.9 Ustrezno nacionalno zakonodajo, vključno z vsemi nacionalnimi predpisi v zvezi z dejavnostmi, omenjenimi v členu 1(3)(b).

1.10 Vsakršno finančno pomoč nosilcem živilske dejavnosti in nosilcem dejavnosti proizvodnje krme, zagotovljeno v okviru nacionalnega programa nadzora;

2. *V zvezi z nosilci živilske dejavnosti in nosilci dejavnosti proizvodnje krme, zajetimi s programom*

2.1 Strukturo proizvodnje neke vrste in proizvodov, pridobljenih iz nje.

2.2 Strukturo proizvodnje krme.

2.3 Ustrezna navodila za dobro živinorejsko prakso ali druge smernice (obvezne ali prostovoljne), ki opredeljujejo najmanj:

— zagotavljanje higiene na kmetijah,

— ukrepe za preprečevanje vnosa infekcij, ki se prenašajo z živalmi, krmo, pitno vodo, delavci na kmetijah, ter

— higieno pri transportu živali na kmetije in s kmetij.

▼B

2.4 Rutinski veterinarski nadzor kmetij.

2.5 Vpis kmetij v register.

2.6 Vodenje evidenc na kmetijah.

2.7 Dokumente, ki morajo spremljati živali ob odpremi.

2.8 Druge ustrezne ukrepe za zagotavljanje sledljivosti živali.

B. **Minimalne zahteve za vzorčenje**

1. Potem ko je ustrezen program nadzora iz člena 5, odobren, morajo nosilci živilske dejavnosti poskrbeti za odvzem in analizo vzorcev za testiranje ne zoonoze in povzročitelje zoonoz, naštete v stolpcu 1 Priloge I, ob upoštevanju minimalnih zahtev za vzorčenje, določenih v naslednji tabeli.

1. Zoonoza ali povzročitelj zoonoze	2. Živalska populacija	3. Faze proizvodnje, ki jih mora vzorčenje zajemati
Vsi serotipi salmonele, pomembni za javno zdravje	Matične jate vrste *Gallus gallus*	
	— jate za vzrejo	— enodnevni piščanci — štiri tedne stari piščanci — dva tedna pred prenosom v fazo nesnosti ali enoto za nesnice
	— odrasle matične jate	— vsak drugi teden med obdobjem nesnosti
Vsi serotipi salmonele, pomembni za javno zdravje	Kokoši nesnice:	
	— jate za vzrejo	— enodnevni piščanci — jarčke dva tedna pred prenosom v fazo nesnosti ali enoto za nesnice
	— jate nesnic	— vsakih 15 tednov med obdobjem nesnosti
Vsi serotipi salmonele, pomembni za javno zdravje	Brojlerji	— živali, ki se odpremljajo v klavnico (*)
Vsi serotipi salmonele, pomembni za javno zdravje	Purani	— živali, ki se odpremljajo v klavnico (*)
Vsi serotipi salmonele, pomembni za javno zdravje	Črede prašičev: — plemenski prašiči — prašiči za zakol	— živali, ki se odpremljajo v klavnico ali klavni trupi v klavnici — živali, ki se odpremljajo v klavnico ali klavni trupi v klavnici

(*) Rezultati analiz vzorcev morajo biti znani, preden so živali odpremljene v klavnico.

2. Zahteve, določene v točki 1, ne posegajo v zahteve zakonodaje Skupnosti v zvezi s pregledi pred klanjem.

3. Rezultate analize je treba zabeležiti skupaj z naslednjimi informacijami:

(a) datumom in krajem vzorčenja ter

▼B

(b) identifikacijo jate/črede.

4. Imunološko testiranje se ne sme izvajati, če so bile živali cepljene, razen če ni dokazano, da uporabljeno cepivo ne vpliva na uporabljeno metodo testiranja.

C. **Posebne zahteve v zvezi z matičnimi jatami vrste *Gallus gallus***

1. Ukrepe, določene v točkah 3 do 5, je treba izvajati, kadarkoli analiza vzorcev, izvedena v skladu z delom B, pokaže prisotnost *Salmonella enteritidis* ali *Salmonella typhimurium* v matični jati vrste *Gallus gallus* pod okoliščinami, določenimi v točki 2.

2. (a) Če je pristojni organ odobril analitsko metodo, uporabljeno za vzorce, odvzete v skladu z delom B, lahko zahteva, da se izvedejo ukrepi, določeni v točkah 3 do 5, če ta analiza odkrije navzočnost *Salmonella enteritidis* ali *Salmonella typhimurium*.

(b) Sicer pa je treba ukrepe, določene v točkah 3 do 5, izvesti vedno, kadar pristojni organ potrdi sum na prisotnost *Salmonella enteritidis* ali *Salmonella typhimurium*, ki je nastal na podlagi analize vzorcev, opravljene v skladu z delom B.

3. Jajca jate, ki niso vložena v inkubator, je treba uničiti.

Vendar pa se ta jajca lahko uporabljajo za prehrano ljudi, če so obdelana na način, ki zagotavlja odstranitev *Salmonella enteritidis* in *Salmonella typhimurium* v skladu z zakonodajo Skupnosti o higieni živil.

4. Vso perutnino v jati, vključno z enodnevnimi piščanci, je treba zaklati ali uničiti, tako da se čim bolj zmanjša tveganje za širjenje salmonele. Zakol mora biti izveden v skladu z zakonodajo Skupnosti o higieni živil. Proizvodi, pridobljeni iz take perutnine, se lahko dajo v promet za prehrano ljudi v skladu z zakonodajo Skupnosti o higieni živil in Delom E, ko se začne uporabljati. Če niso namenjeni za prehrano ljudi, je treba take proizvode porabiti ali odstraniti v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. oktobra 2002 o zdravstvenih predpisih v zvezi s stranskimi proizvodi živali, ki niso namenjeni za prehrano ljudi [1].

5. Če so v valilnici še vedno valilna jajca jat, okuženih s *Salmonella enteritidis* ali *Salmonella typhimurium*, jih je treba uničiti ali obdelati v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002.

D. **Posebne zahteve v zvezi z jatami nesnic**

1. Po preteku 72 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe se jajca ne smejo uporabljati za neposredno prehrano ljudi (kot konzumna jajca), če ne izvirajo iz komercialne jate nesnic, za katere velja nacionalni program, uveden po členu 5, in če zanje ne velja uradna omejitev.

2. Jajca, ki izvirajo iz jat z neznanim zdravstvenim statusom, za katere se sumi, da so okužena, ali iz okuženih jat, se smejo uporabljati za prehrano ljudi samo, če so obdelana na način, ki zagotavlja odstranitev vseh serotipov salmonele, pomembnih za javno zdravje, v skladu z zakonodajo Skupnosti o higieni živil.

3. Če se perutnina iz okuženih jat zakolje ali uniči, je treba izvesti korake za čim večje zmanjšanje tveganja za širjenje zoonoz. Zakol mora biti izveden v skladu z zakonodajo Skupnosti o higieni živil. Proizvodi, pridobljeni iz take perutnine, se lahko dajo v promet za prehrano ljudi v skladu z zakonodajo Skupnosti o higieni živil in delom E, ko se začne uporabljati. Če niso namenjeni za prehrano ljudi, je treba take proizvode porabiti ali odstraniti v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002.

E. **Posebna zahteva v zvezi s svežim mesom**

1. Po preteku 84 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe se svežega perutninskega mesa živali, naštetih v Prilogi I, ne sme dajati v promet za prehrano ljudi, če ne izpolnjuje naslednjih meril:

[1] UL L 273, 10.10.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 808/2003 (UL L 117, 13.05.2003, str. 1).

▼B

„Salmonela: odsotnost v 25 gramih“.

2. V 72 mesecih po začetku veljavnosti te uredbe se določijo podrobna pravila za to merilo v skladu s postopkom iz člena 14(2). Podrobno bodo opredeljevala zlasti sisteme vzorčenja in analitske metode.

3. Merilo, določeno v odstavku 1, se ne uporablja za svežo perutninsko meso, namenjeno za industrijsko toplotno obdelavo ali drugo obdelavo za odpravo salmonele v skladu z zakonodajo Skupnosti o higieni živil.

▼B

PRILOGA III

Posebna merila za določanje serotipov salmonele, pomembnih za javno zdravje

Pri določanju serotipov salmonele, ki so pomembni za javno zdravje, za katere se bodo uporabljali cilji Skupnosti, je treba upoštevati naslednja merila:

1. najpogostejši serotipi salmonele pri salmonelozi ljudi na podlagi podatkov, zbranih s sistemi spremljanja ES;

2. načini okužbe (to je prisotnost serotipa v relevantnih živalskih populacijah in krmi);

3. ali kak serotip kaže hitro in nedavno sposobnost za širjenje in povzročanje bolezni pri ljudeh in živalih;

4. ali kaki serotipi kažejo povečano virulenco, na primer v zvezi z invazivnostjo ali odpornostjo na ustrezne terapije za okužbe pri ljudeh.